

2. møde.

Onsdag den 2. oktober kl. 13.

Formanden:

I skrivelse af dags dato meddeler boligministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte

*Forslag til lov om boligbyggeri,
forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter,*

forslag til lov om ændring af lov om leje. (Opsigelsesbeskyttelse, beboerdemokrati og bytteret m. v.) og

forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Medlemmer af folketinget Kjeld Olesen, Heinesen, Per Hækkerup og Erling Jensen har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende:

For-spørgsel til statsministeren.

„Hvilke skridt agter regeringen at tage til forbedring af beskæftigelsessituationen og af erhvervslivets vilkår?“

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte:

*Forslag til lov om boligbyggeri,
forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter,*

forslag til lov om ændring af lov om leje. (Opsigelsesbeskyttelse, beboerdemokrati og bytteret m. v.) og

forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Der har gennem flere år været drøftelser om lovgivningen på boligområdet efter 31. marts 1975, når 1966-boligforligets 8-årige periode udløber.

Allerede i slutningen af 1972 fremkom Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation med en skitse til en lejevlovgivning, som de 2 organisationer var nået til enighed om.

I foråret 1973 fremsatte den socialdemokratiske regering en række lovforslag, som var et udspil til en boligløsning. Ud over regler om parcelhusbeskatningen blev af

disse forslag kun gennemført en ophævelse af momsrefusionen til byggeriet og mindre ændringer i boligsikringsordningen. De resterende lovforslag var forudsat genfremsat og gennemført i folketingsåret 1973-74, men disse forudsætninger bortfaldt ved valget den 4. december 1973.

Efter at venstre havde overtaget regeringen, valgte jeg den løsning i første omgang at koncentrere kræfterne om de opgaver, der trænger sig mest på. Derfor fremsatte jeg i sidste folketingsår forslag til lov om ændring af lov om boligsikring (F.137) og forslag til lov om ændring af lov om midlertidig offentlig støtte til almenyttigt boligbyggeri (F. 143). De to forslag vedrørte nemlig ordninger, hvis ændring var påkrævet pr. 1. oktober 1974. De blev gennemført i juni 1974.

Jævnside med forhandlingerne om disse forslag i folketingets boligudvalg indledtes der mere generelle boligpolitiske forhandlinger. Som bekendt blev resultatet heraf de politiske retningslinier for en langsigtet boligløsning, som et flertal i boligudvalget (socialdemokratiets, venstres, det radikale venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer) i udvalgets betænkning af 11. juni 1974 tilkendegav at de indbyrdes har aftalt at ville gennemføre.

De her fremsatte lovforslag er udarbejdet ud fra disse retningslinier. De bygger — som det fremgår af boligaftalen — på ønsket om at bidrage til stabilitet i byggesektoren samt at tilvejebringe et sikrere grundlag for de boligbærende dispositioner, som familier, virksomheder, pengeinstitutter m. v. træffer. En afklaring af den fremtidige boligpolitik er efter regeringens opfattelse en afgørende forudsætning for at skabe sikkerhed for beskæftigelse og investeringer i byggesektoren.

Forslagene er et led i bestræbelserne på at sikre de nødvendige forudsætninger for et boligbyggeri i overensstemmelse med boligaftalen. Det anføres heri som en rimelig målsætning i de kommende år at søge tilvejebragt en stabil boligproduktion på ca. 40.000 enheder årligt.

Formålet med ændringerne er imidlertid ikke alene at skabe forudsætninger for en boligproduktion af en rimelig størrelse, men også at sikre, at forholdene i den ældre bo-